

„udelukkende“ har beskæftiget sig dermed, er ikke tilstrækkeligt til at anbefale ham; da det ligesuldt vil komme an paa den Dygtighed og Inderlighed, hvormed han har gjort det; og Ordet „udelukkende“ maa altsaa vel betyde, at han er den, der med en ganske særlig Dygtighed har beskæftiget sig med sin Gjenstand, og i den Retning præsteret Mere end nogen som helst Anden. Med al Anerkjendelse af Hr. Levin's Fortjenester — og jeg troer virkelig, at han med stor Dygtighed, med stor Forskærlighed har gjort Modersmaalets Studium til sin Hovedopgave —, troer jeg dog ikke, at enten Hr. Levin selv eller nogen Anden vil kunne sige, hvad der her synes sagt. Dersom der skal ligge den Betydning i Ordene, at Hr. Levin har gjort det med en større Dygtighed end nogen som helst Anden heri Landet, saa vil jeg blot henvise til Professorerne N. M. Petersen og P. G. Thorsen, og jeg kunde maaskee nævne endnu et Par, men disse To kunne være tilstrækkelige for at vise, at, naar Ordet „udelukkende“ skal tages i den Betydning, hvori jeg har maattet tage det, kan det ikke svare til, hvad der virkelig er Tilfældet. Man vil maaskee sige, at de nævnte Herrer, og da navnlig Professor N. M. Petersen, ingenlunde udelukkende har beskæftiget sig med Modersmaalets Studium, men ved Siden deraf tillige har beskæftiget sig med Historien og flere andre Gjenstande; men jeg skulde mene, at den Omstændighed, at en Mand udenfor sit egentlige Studium har beskæftiget sig med noget Andet og dertil har opnaaet en almindelig anerkendt Dygtighed, ikke kan være Noget, der vil kunne misanbefale ham. Jeg kan derfor ikke ret fatte, hvorledes dette „udelukkende“ skulde være en Anbefaling for en Mand, ligesaa vist som det ikke kan være til Anklage, (Nimestad: Maa jeg bede om Ordet), f. Ex. mod afdøde Professor Schouw, hvis Hovedvidenskab som bekendt var Botaniken, at han foruden Botaniken tillige beskæftigede sig med Geographie, Politik o. s. v. Det kan imidlertid paa ingen Maade være min Mening at tale imod enhver som helst Bevilling; for det Første fordi jeg troer, at det Studium, som Hr. Levin særligt har helliget sine Kræfter, er af den Natur, at det vel fortjener at under-

støttes, og for det Andet, fordi jeg er overbevist om, at Hr. Levin har præsteret fortrinlige Ting i den Retning og fremdeles er istand til at præstere endnu bedre, eftersom det er min fulde Overbeviisning, at Hr. Levin, hvad enten han er den Æneste eller ikke, dog med en saadan Kjærlighed og Dygtighed har viet sig til sit Hovedstudium, at han ganske vist fortjener at understøttes til en frugtbar Fortsættelse af denne hans Livs Opgave. Hvad jeg derfor nærmest har anset mig forpligtet til at tage Ordet imod, det er, at Understøttelsen allerede nu skulde gives ham i Form af en fast Livrente. Med al Anerkjendelse af, hvad Hr. Levin hidtil har præsteret, kan jeg dog ikke antage, at han befinder sig fuldkommen i samme Stilling som de Andre, hvem Rigsbanken hidtil har voteret en saadan Livrente; det forekommer mig, at saadanne Livrenter altid ere voterede meget mere med Hensyn til, hvad der allerede er præsteret, end i Gaab om, hvad der fremtidig vil kunne præsteres (Dypermann: Maa jeg bede om Ordet). Saa vidt jeg skjønner, er den gjorte Indstilling særlig bragt i Forslag med Hensyn til det, der i sin Tid kan haabes at blive præsteret (Ordføreren: Nei!) — ja er det ikke Tilfældet, saa saameget desto bedre, da jeg virkelig ogsaa mener, hvad jeg allerede har sagt, men gjerne skal gjentage, at Hr. Levin har præsteret Saa meget, at der var fuldkommen Anledning til at lette ham Fortsættelsen af hans Studium; men der er ligesuldt sagt i Indstillingen, at det skulde ansees som en Betaling for de omtalte Samlinger, som disse nu ere, og som de ved fortsat Arbejde kunne blive. Jeg vil slet ikke opstille noget Regnestykke i saa Henseende, jeg vil ikke spørge Folkethinget om, hvad det ikke kan besvare, om det, naar det kapitaliserede Summen, vilde finde, at denne var en passende Betaling for den omhandlede Samling, som Folkethingets overveiende Majoritet umulig kan kjende saaledes, at den er istand til at sætte en Pengepriis derpaa; men naar der saa er sagt i et af de Bilag, der følge med Indstillingen, at Livrenten gives under den dobbelte Betingelse, at Ansøgeren fortsætter sit videnskabelige Arbejde og ved sin Død overlader Staten den af ham efterladte